

Conflicte intern del príncep

Pelmà nec presenta avui a Bescanó 'Diagnòstic Hamlet', que aprofundeix en el caràcter del personatge

Max (Hamlet) i William, mantenen una relació intensa en aquesta obra. Foto: MARTA VIDANES.

Per aclarir-ho des del principi: no es tracta d'una versió de Hamlet, de Shakespeare. Avui (21 h), a El Teatre de Bescanó, la companyia Pelmà nec, de Miquel Gallardo i Maria Castillo, presenta Diagnòstic Hamlet el seu nou espectacle, el segon de la seva trajectòria com a companyia. El precedent és immillorable, ja que el seu primer espectacle, Don Juan. Memòria amarga de mi, que també es va poder veure a Bescanó, a Girona o a Banyoles, entre altres localitats, va ser una grata sorpresa, un dels millors espectacles del teatre català de fa un parell de temporades. Aleshores, Gallardo mostrava una tècnica poc convencional –seguint el mestratge de Nevill Tranter–, la de la manipulació de titelles de mida natural, a la qual hi va afegir un element més, la interacció del manipulador amb el titella, de manera que això suposa al primer haver de fer una dissociació que ho converteix tot plegat en una operació complexa.

Amb Diagnòstic Hamlet, Miquel Gallardo afirma que el públic no ha de venir a veure una adaptació del clàssic: “Només ens quedem amb el personatge, amb les seves inquietuds i el seu conflicte

intern, i aquest ha estat el material de treball.” La intenció de Gallardo en aquest espectacle, del qual, com el Don Juan, és millor no avançar gaire res sobre la trama, perquè conté alguna sorpresa, era aprofundir en la tècnica de la manipulació, en la dissociació, però aleshores “arriben els detalls –diu el dramaturg i intèrpret de la peça–, la dramàtúrgia, que no t'ho posa fàcil, i que en aquest cas a qui atorga la força és a l'actor”, de manera que Gallardo ha hagut de créixer en aquest aspecte. Un altre detall que l'ha dut per aquest camí ha estat el realisme del titella. Al Don Juan, el ninot d'aquest és el veritable protagonisme, és d'un magnetisme impressionant, mentre que, segons explica el mateix Gallardo, en aquest espectacle aquesta circumstància no es dona.

No és tan complaent Gallardo admet que del Diagnòstic Hamlet “surten més de les entranyes” que l'anterior espectacle: “Fa pensar, remou per dins, i fins ara, els qui han vingut a veure l'espectacle han sortit emocionats malgrat que no és tan complaent com l'anterior, perquè es presenta un conflicte que, en un moment o altre tots ens hem plantejat respecte a la nostra identitat, la nostra naturalesa, quan ens sembla que estem vivint la vida d'un altre.” Dos veus, dos jo, una duplicitat que Gallardo juga a fons, ja que s'estableix també un joc curiós en dos plans diferents, com en el Don Juan, sobre qui manipula a qui, si el titella al manipulador o a l'inrevés, i sobre quin personatge és el manipulador i quin és el manipulat.

També com en el Don Juan, Gallardo extreu Hamlet del seu entorn conegut i el trasllada a un altre, en aquest cas, un de tancat, claustrofòbic, com si fos un hikikomori, un d'aquests barbamecs japonesos que es tanquen a la seva habitació i s'hi poden passar mesos i anys. Max Flaubert (Hamlet) és el protagonista, viu a la cel·la d'un hospital psiquiàtric per superar la mort traumàtica del pare i l'immediat casament de la mare amb l'oncle. Dolor,

desesperació i resistència a la teràpia duen el jove a l'aïllament. Fins aquí.

La direcció és de Maria Castillo, que ja va guanyar el segon premi del certamen de directores de Torrejón de Ardoz per Don Juan, i torna a ser-ne finalista amb Diagnòstic Hamlet. Gallardo compta també amb el constructor de titelles Martí Doy, amb l'escenògraf Xavi Erra, amb Rosa Soler a càrrec del vestuari, amb les projeccions de Marco Domenichetti i un disseny de llums a càrrec de Gallardo i de Xavier Muñoz.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-02-2012 Pàgina 43

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/505742-conflicte-intern-del-princep.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss